

Repertoriumnummer
Datum van uitspraak 29 JAN. 2026
Rolnummer A/25/02084
M1 - N. Swalens ☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Voorzitter, zitting houdend zoals in kort geding

In de zaak van:

Gommaire nv, met ondernemingsnummer 0505.917.950 en met maatschappelijke zetel te Schijnpoortweg 121, 2170 Antwerpen

eisende partij,

vertegenwoordigd door meesters Dieter Delarue en Anthony Van der Planken, met kantoor te Wapenstraat 14, 2000 Antwerpen

tegen:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

verwerende partij,

[REDACTED]
[REDACTED]

* *
*

A. PROCEDURE

De dd. voorzitter nam kennis van onder meer:

- de dagvaarding van 14 mei 2025;
- de beschikking gewezen op 25 juni 2025 met toepassing van artikel 747 van het Gerechtelijk Wetboek (Ger.W.);
- de conclusies en de stukken van de partijen.

Op de openbare zitting van 15 januari 2025 hoorde de dd. voorzitter de raadslieden van de partijen. Na afloop sloot zij de debatten en nam zij de zaak in beraad.

Dit vonnis wordt gewezen na tegenspraak.

De procedure verliep in het Nederlands overeenkomstig de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

B. FEITEN

1. Gommaire is een Belgisch interieurmerk dat sinds 2015 actief is in de ontwikkeling en verkoop van meubelen en decoratieve objecten voor binnen- en buitengebruik. Het werkt met externe producenten en ambachtslieden in verschillende landen, en verdeelt onder meer een reeks meubels die in het dossier worden aangeduid met commerciële namen en (ten laatste) jaartallen van introductie of commercialisering: Bistro Table Dennis (2017), Chair Jared (2018), Bar Chair Jared (2018), Chair Carol (2019), Armchair Fiona (2018), Desk Vince (2021) en Modular Sofa Copenhagen (ten laatste 2015).

2. ■■■ is sinds 2013 actief als internationaal interieurmerk, opgericht door ■■■ en ■■■. Volgens het dossier combineert ■■■ Scandinavisch minimalisme met boho-invloeden en etnische elementen, hecht het belang aan natuurlijke materialen en traditioneel vakmanschap, verkoopt het via een webwinkel honderden verschillende meubels, en biedt het ook interieurdesigndiensten aan. ■■■ ■■■

3. In december 2024 stelde Gommaire vast dat ■■■ via haar website meerdere meubels te koop aanbood die volgens Gommaire inbreuk maken op de auteursrechten van Gommaire en bovendien een daad van oneerlijke marktpraktijk uitmaken.

4. In eerste instantie ging het om drie meubels die ■■■ volgens Gommaire aanbood: de "Munduk Table", de "Malachi Dining Chair" en de "Malachi Bar Stool". Gommaire stelde dat deze meubels respectievelijk de Bistro Table Dennis, de Chair Jared en de Bar Chair Jared van Gommaire onrechtmatig kopieerden. Gommaire zond ■■■ op 3 december 2024 een ingebrekestelling. ■■■ antwoordde op 14 januari 2025 dat Gommaire volgens haar niet voldeed aan haar stelplicht en dat er aanzienlijke verschillen zouden zijn tussen de betrokken meubels. Op 30 januari 2025 deelde ■■■ mee dat zij betwistte dat sprake was van inbreuk, maar dat zij de betrokken meubels niettemin offline zou halen, onder voorbehoud van alle rechten.

5. Gommaire voert aan dat zij nadien vaststelde dat ■■■ (i) het aanbod niet duurzaam en objectief buiten de markt had geplaatst en/of (ii) bijkomende meubels in haar aanbod had opgenomen die volgens Gommaire eveneens één op één kopieën zijn. In de loop van de procedure werden bijkomende paren van meubels in het debat betrokken. De stukken tonen dat Gommaire haar vordering heeft uitgebreid tot de "Kayu

Teak Lounge Chair" en de "Bali Dining Chair", en later ook tot de "Fern desk" en de "Menorca lounge set". ■■■ voert aan dat Gommaire haar vorderingen stapsgewijs uitbreidde en dat dit wijst op een zoekende houding, terwijl Gommaire dit net voorstelt als een bevestiging van een terugkerend patroon van nabootsing.

6. Het staat vast dat ■■■ in 2020 en 2021 een aantal meubelstukken heeft gekocht bij Gommaire. Volgens ■■■ bleven deze bestellingen beperkt tot de Samba tafel, de Fiona stoel, de Jared stoel en een Dennis tafel. Gommaire beklemtoont dat precies modellen die later in de procedure als nagebootst worden aangewezen (Jared en Dennis) aldus door ■■■ werden besteld, en dat deze voorafgaande kennis en commerciële relatie een begeleidende omstandigheid kan vormen bij de beoordeling van de rechtmatigheid van het latere gedrag.

7. Kort na de dagvaarding richtte ■■■ een e-mail aan Gommaire waarin zij, zoals door Gommaire aangehaald, verklaarde de door Gommaire geuite bezorgdheden over auteursrechtelijke inbreuk te erkennen. Volgens Gommaire bleek deze erkenning zonder praktisch gevolg, aangezien ■■■ weigerde de naam van haar leverancier en de globale verkoopcijfers mee te delen, terwijl volgens Gommaire intussen nieuwe kopieën werden opgenomen in het aanbod.

C. AANSPRAKEN

Eisende partij vordert:

- *vast te stellen dat ■■■ met het afbeelden, het aanbieden en het verdelen van de aangevochten meubels inbreuk maakt op de auteursrechten van Gommaire en op de wettelijke bepalingen inzake de eerlijke marktpraktijken;*
- *■■■ te veroordelen tot de staking van het afbeelden, het aanbieden en het verdelen van de aangevochten meubels, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per meubel dat in strijd met dat bevel wordt afgebeeld, aangeboden of verdeeld en per begonnen dag dat deze inbreukmakende handeling in stand wordt gehouden;*
- *■■■ te bevelen om uiterlijk 14 kalenderdagen na datum van het tussen te komen vonnis een rapport van een onafhankelijke bedrijfsrevisor voor te leggen dat de volgende informatie omvat: (i) de namen en adressen van de producenten en de leveranciers van de aangevochten meubels; en (ii) het aantal ontvangen en*

verkochte stuks van elk van de aangevochten meubels, alsook de voor deze meubels verkregen prijs, en dit onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per begonnen dag vertraging;

- de tegenvordering van ■■■ tot de nietigverklaring van twee niet-ingeroepen Benelux modellen van Gommaire af te wijzen als onontvankelijk;*
- ■■■ te veroordelen tot de betaling van alle kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, begroot op het basisbedrag.*

Verwerende partij vordert:

In hoofdde:

De vorderingen van Eiseres integraal af te wijzen;

De tegenvordering van Verweerster toe te kennen en bijgevolg de volgende Benelux-modellen nietig te verklaren en de schrapping ervan te bevelen in het register bij gebrek aan nieuwheid:

- Benelux-model met inschrijvingsnummer 89888-04 geregistreerd op 2 november 2022 in de klasse 06-03: "tafels"; en*
- Benelux-model met inschrijvingsnummer 89887-09 geregistreerd op 2 november 2022 in de klasse 06-01: "stoelen".*

In ondergeschikte orde:

De nevenvorderingen van Eiseres af te wijzen of tenminste te matigen tot het redelijke;

In ieder geval:

Eiseres te veroordelen tot betaling van de kosten van het geding en de rechtplegingsvergoeding zoals van toepassing op het moment van de uitspraak.

D. BEOORDELING

1. Bevoegdheid

8. De dd. voorzitter is territoriaal bevoegd voor zover de aangevochten handelingen gevolgen kunnen hebben op het Belgische grondgebied, onder meer doordat de website van ■■■■ zich tot Belgische consumenten richt of althans toegankelijk is in België en leveringen naar België mogelijk zijn. Deze bevoegdheid verhindert niet dat bepaalde maatregelen, die noodzakelijk zijn om de in België vastgestelde inbreuk te doen ophouden, in hun feitelijke uitvoering gevolgen kunnen hebben buiten België (bijvoorbeeld het weghalen van productpagina's of het aanpassen van een webwinkel). In dergelijke context is het niet de geografische reikwijdte van de handeling op zich die bepaalt of een maatregel toelaatbaar is, maar de vraag of de maatregel proportioneel en passend is om de in België relevante onrechtmatigheid te doen ophouden.

9. Er worden geen gronden tot onbevoegdheid opgeworpen door de partijen en de dd. voorzitter ziet ook geen ambtshalve op te werken gronden. De dd. voorzitter is bevoegd om kennis te nemen van een vordering.

2. Ontvankelijkheid

10. ■■■■ werpt op dat Gommaire geen belang meer zou hebben omdat ■■■■ op 30 januari 2025 aangaf de betrokken meubels offline te halen. Gommaire stelt dat de e-mail slechts een deel van het aanbod betrof en dat nadien bijkomende meubels werden ontdekt en/of opnieuw werden aangeboden, zodat zij wél belang behoudt. Bovendien wijst Gommaire erop dat, volgens vaste rechtspraak inzake stakingsvorderingen, belang blijft bestaan zolang herhalingsgevaar niet objectief kan worden uitgesloten.

11. De dd. voorzitter stelt vast dat (i) de procedure niet enkel betrekking heeft op de drie meubels die in december 2024 werden aangehaald, maar ook op bijkomende meubels die later werden betrokken, en (ii) ■■■■ tot op heden blijft betwisten dat sprake is van inbreuk, zodat de stopzetting - voor zover feitelijk - niet noodzakelijk duurzaam en objectief is, en dus herhalingsgevaar niet zonder meer uitsluit.

12. De dd. voorzitter besluit dat Gommaire voldoende belang en hoedanigheid aantoont om de vordering tot staking in te stellen, zodat de vordering toelaatbaar is. Daarbij wordt ook in aanmerking genomen dat een stakingsvordering, juist omdat zij beoogt een onrechtmatige toestand te beëindigen en herhaling te voorkomen, niet afhankelijk kan worden gemaakt van een loutere, eenzijdige verklaring van de vermeende overtreder dat hij 'onder voorbehoud van alle rechten' de betrokken producten tijdelijk offline plaatst. In de mate dat ■■■■ de inbreuk blijft betwisten en geen objectieve, van haar wil onafhankelijke waarborgen worden aangetoond die herhaling uitsluiten

(bijvoorbeeld een definitieve stopzetting van productie en voorraad, of een bindende en controleerbare verbintenis), blijft het belang van de eiser bestaan. Bovendien blijkt uit de uitbreiding van het dossier tot bijkomende meubels dat het geschil niet is uitgewerkt door de e-mail van 30 januari 2025, maar integendeel dat de kern van het conflict zich verder heeft ontwikkeld.

13. Er wordt verder geen exceptie opgeworpen inzake de ontvankelijkheid van de ingestelde eis. De dd. voorzitter heeft ook geen grond van niet-ontvankelijkheid vastgesteld die zij ambtshalve moet opwerpen. Zij verklaart de eis ontvankelijk.

14. De tegenvordering van ■■■■■■■■, die strekt tot de nietigverklaring van niet in het geding ingeroepen Benelux-modellen, is niet-ontvankelijk.

15. Overeenkomstig vaste rechtspraak dient een tegenvordering een rechtstreeks verband te vertonen met de hoofdvordering en moet zij bijdragen tot de oplossing van het concrete geschil zoals dit door de eiser werd afgebakend.

16. De hoofdvordering van Gommaire nv is uitsluitend gestoeld op de auteursrechtelijke bescherming van bepaalde meubelontwerpen en op de gestelde inbreuken daarop. Zij steunt niet op modelrechten, noch op de geldigheid van enige Benelux-modelinschrijving.

17. De door ■■■■■■■■ ingestelde tegenvordering viseert daarentegen de nietigheid van Benelux-modellen die geen deel uitmaken van de grondslag van de vordering en waarvan de geldigheid geen invloed heeft op de beoordeling van de aangevoerde auteursrechtelijke aanspraken.

18. De tegenvordering vormt derhalve geen functioneel verweer tegen de hoofdvordering, maar beoogt een autonoom geschilpunt aan de rechtbank voor te leggen dat buiten het kader van het huidige geding valt.

19. Bij gebreke aan een voldoende nauwe samenhang met de hoofdvordering en bij ontstentenis van een actueel en rechtstreeks belang, is de tegenvordering niet-ontvankelijk.

3. Grond

3.1 Werkbegrip en originaliteit voor toegepaste kunst

20. Het auteursrecht beschermt niet ideeën, stijlen of trends als zodanig, maar de concrete uitdrukking van een eigen intellectuele schepping. Een object van toegepaste kunst kan als werk worden beschermd wanneer het de persoonlijkheid van de maker

weerspiegelt doordat het een uitdrukking is van vrije en creatieve keuzes. Keuzes die volledig worden gedictéerd door technische overwegingen, regels of andere dwingende beperkingen die geen ruimte laten voor creatieve vrijheid, kunnen niet leiden tot een beschermd werk. Evenmin volstaat het dat de maker vrije keuzes heeft gemaakt indien die keuzes niet zichtbaar bijdragen aan een unieke verschijningsvorm die de persoonlijkheid van de maker tot uitdrukking brengt.

21. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft recent op 4 december 2025 (C-580/23 en C-795/23) nog bevestigd dat er geen regel-uitzonderingsverhouding bestaat tussen modelbescherming en auteursrecht, en dat voor utilitaire of toegepaste objecten dezelfde originaliteitsvereisten gelden als voor andere categorieën van werken. In diezelfde rechtspraak wordt benadrukt dat de originaliteitsbeoordeling in essentie betrekking heeft op het voorwerp zelf, dus op de concrete uitdrukking die aan het publiek kan worden meegedeeld, en niet op abstracte beschrijvingen of op loutere esthetische appreciaties. Dat neemt niet weg dat, afhankelijk van de omstandigheden, ook externe elementen een rol kunnen spelen als indicatie: de bedoelingen van de maker tijdens het creatieve proces, de mate waarin hij of zij kon kiezen binnen de hem of haar opgelegde beperkingen, de inspiratiebronnen, het feit dat gekozen vormen reeds beschikbaar waren, de waarschijnlijkheid van een onafhankelijke gelijkaardige creatie of de erkenning van het voorwerp in professionele kringen. Dergelijke elementen zijn evenwel nooit op zichzelf beslissend en vormen geen bijkomende voorwaarde: het blijft de uitdrukking van vrije en creatieve keuzes in het object die centraal staat.

22. De dd. voorzitter preciseert bovendien dat het Belgisch recht, in overeenstemming met het Unierecht, geen 'verhoogde' originaliteitsdrempel kent voor toegepaste kunst. De soms in de rechtsleer of in oudere rechtspraak aangetroffen redenering dat het auteursrecht uitzonderlijk zou zijn ten opzichte van de vrijheid van ondernemen, en dat daarom enkel zeer uitzonderlijke designobjecten auteursrechtelijk beschermd zouden worden, kan niet worden aangehouden wanneer het gaat om een materie die is geharmoniseerd door Richtlijn 2001/29 en de daarop gebaseerde rechtspraak. Het blijft uiteraard zo dat het auteursrecht geen banale of triviale varianten beschermt en evenmin loutere technische oplossingen; maar het criterium is hetzelfde: een eigen intellectuele schepping die de persoonlijkheid van de maker weerspiegelt.

23. Tot slot wordt in het kader van deze zaak, waar partijen herhaaldelijk verwijzen naar trends, voorbekendheid en 'market flooding', verduidelijkt dat het bestaan van eerdere of gelijkaardige objecten niet automatisch uitsluit dat een later object origineel kan zijn. Een maker kan immers ook met reeds bestaande vormen origineel zijn door de specifieke selectie, schikking en combinatie ervan, voor zover die combinatie het resultaat

is van vrije en creatieve keuzes. Omgekeerd volstaat het niet om te wijzen op een algemene trend of een genre om originaliteit uit te sluiten; het moet gaan om een analyse van de concrete vormgeving en de ruimte voor creativiteit die daarbij bestond.

Het Hof heeft ook verduidelijkt dat omstandigheden zoals de intenties van de maker, inspiratiebronnen, het gebruik van reeds beschikbare vormen, de kans op onafhankelijke gelijkaardige creaties, of de erkenning in professionele kringen, afhankelijk van de omstandigheden in aanmerking kunnen worden genomen, maar dat ze niet noodzakelijk of beslissend zijn om originaliteit aan te tonen. Deze aanwijzingen kunnen wel helpen om, in een concreet geschil, te beoordelen of de vormgeving van het object het resultaat is van vrije en creatieve keuzes die zichtbaar tot uitdrukking komen in het eindresultaat.

3.2. Inbreuktoets: herkenbare reproductie van creatieve elementen

24. Om een auteursrechtelijke inbreuk vast te stellen, volstaat het niet dat twee voorwerpen dezelfde functie vervullen of dat ze behoren tot eenzelfde stijl- of trendfamilie. Evenmin is een globale indruk als criterium beslissend. Het relevante criterium is of creatieve elementen van het beschermde werk in het beweerdelijk inbreukmakende voorwerp op herkenbare wijze zijn gereproduceerd. Daarbij is het niet doorslaggevend hoe hoog de originaliteitsgraad van het beschermde werk is, en is het evenmin doorslaggevend dat beide voorwerpen, bekeken als geheel, een vergelijkbare visuele indruk nalaten. De rechter moet, met andere woorden, nagaan of wat auteursrechtelijk beschermd is - de creatieve keuzes die zich vertalen in concrete vormelementen - terug te vinden is in het betwiste voorwerp, op een wijze die voor een geïnformeerde waarnemer herkenbaar blijft.

3.3. Stelplicht en bewijslast

25. ■■■ stelt dat Gommaire haar stelplicht niet nakomt omdat zij onvoldoende toelicht waarom elk van de ingeroepen meubels origineel is en welke creatieve keuzes eraan ten grondslag liggen, en omdat zij in haar eerste ingebrekestelling of correspondentie niet alle elementen zou hebben uiteengezet. Gommaire stelt dat de afbeeldingen voor zich spreken en dat zij in haar conclusies en stukken voldoende toelichting heeft gegeven.

26. De dd. voorzitter herinnert eraan dat een partij die auteursrecht inroept, moet stellen en bij betwisting aannemelijk maken dat het betrokken voorwerp voldoet aan de originaliteitsvoorwaarde, en moet duiden welke elementen zij beschermd acht, al hoeft dit niet in de vorm van een exhaustieve technische ontleding. In een geschil over meubelontwerp is het vaak mogelijk - en ook aangewezen - om zowel met afbeeldingen

als met beschrijvingen te werken, waarbij de beschrijving toelaat om de aandacht te vestigen op die vormkeuzes die niet louter functioneel of banaal zijn en die, in hun combinatie, een eigen karakter vertonen.

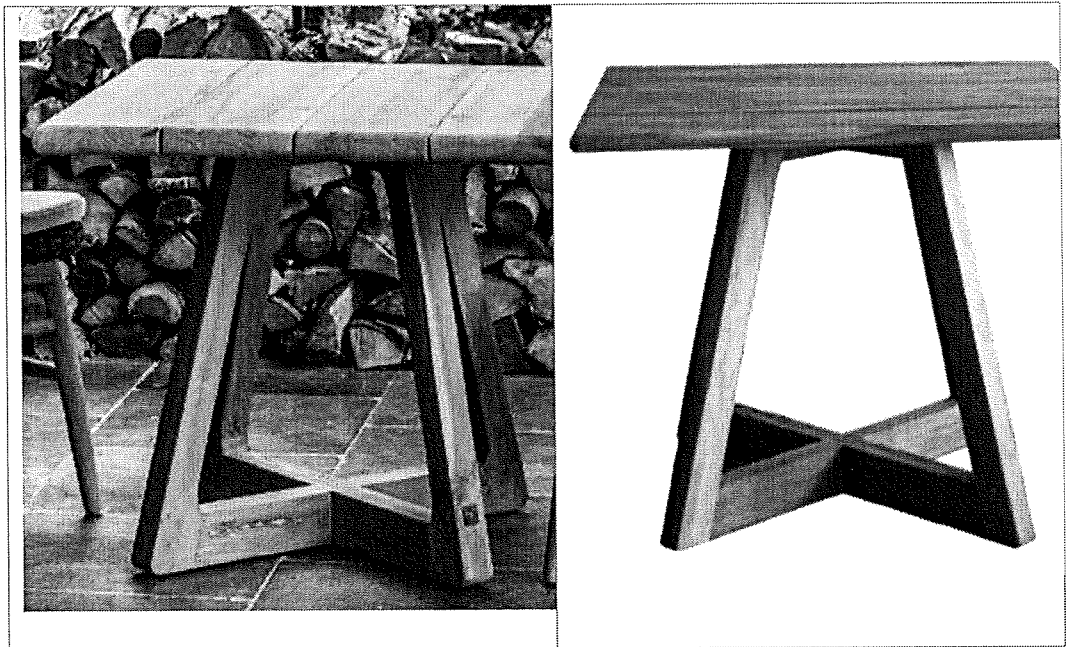
27. De dd. voorzitter stelt vast dat Gommaire in haar conclusie en de stukken (i) de betrokken meubels identificeert, (ii) introductie- of commercialiseringsjaren vermeldt, (iii) een beschrijving geeft van kenmerken die volgens haar de persoonlijkheid van de ontwerper weerspiegelen, en (iv) de betwiste meubels van [REDACTED] naast de ingeroepen meubels plaatst met verwijzing naar stukken. Dit volstaat als stelplicht. De bewijslast wordt verder beoordeeld in het licht van de concrete vergelijking per meubel.

3.4. Beoordeling per ingeroepen werk en per aangevochten meubel

Voor elk van de zeven paren zal de dd. voorzitter achtereenvolgens (A) nagaan of het ingeroepen meubel van Gommaire auteursrechtelijke bescherming geniet (originaliteit), en (B) onderzoeken of het betwiste meubel van [REDACTED] een inbreuk vormt (herkenbare reproductie van creatieve elementen). Waar relevant wordt aansluitend (C) beoordeeld of, zelfs bij gebrek aan auteursrechtelijke inbreuk, sprake is van een oneerlijke marktpraktijk door onrechtmatige nabootsing.

3.4.1. Bistro Table Dennis (Gommaire) versus Munduk Table ([REDACTED])

Dennis bistro tafel	Munduk tafel
	

Auteursrecht Bistro Table Dennis

28. ■■■ voert aan dat een tafel met een X-vormig onderstel een stijkenmerk is dat al sinds de jaren 1950 courant is, en dat een tafelblad uit afzonderlijke planken technisch noodzakelijk is bij buitentafels. ■■■ verwijst bovendien naar voorbeelden van voorbekendheid en stelt dat de markt wordt overspoeld met gelijkaardige tafels.

29. De dd. voorzitter onderschrijft dat het concept van een X-onderstel op zich, en het gebruik van planken bij buitentafels, niet exclusief kan worden gemonopoliseerd via auteursrecht. Auteursrecht beschermt geen idee ("een X-onderstel") noch een technische noodzaak ("planken om barsten te vermijden"). Dat neemt evenwel niet weg dat in de concrete uitvoering van een X-onderstel, in de verhouding tussen de onderdelen, in de plaatsing en vormgeving van dwarsbalken, in de keuze van afrondingen of hoekigheid, en in de samenhang tussen blad en onderstel, creatieve keuzes kunnen schuilen die samen een herkenbare vormtaal opleveren.

30. Gommaire wijst op de specifieke combinatie van creatieve elementen die, naar het oordeel van de dd. voorzitter, niet kan worden gereduceerd tot loutere techniek of tot een banaal stijlgegeven, en die dus de drager kan zijn van auteursrechtelijke

bescherming. Het gaat meer bepaald om: (i) een relatief compact, vierkant tafelblad met een uitgesproken randprofiel en een segmentering in planken die een bepaald ritme creëert; (ii) een X-onderstel waarvan de poten breed starten, naar boven toe in volume toenemen en daarbij een duidelijke visuele 'spanning' creëren tussen massiviteit en open ruimte; (iii) dwarsbalken die niet enkel als interne versteviging dienen maar ook als zichtbare, bewust gepositioneerde horizontale lijnen worden vormgegeven; en (iv) een samenhangend proportiespel (bladhoogte, onderstelbreedte, kruisinghoogte) dat resulteert in een herkenbare, robuuste, bijna architecturale identiteit. Dat dergelijke keuzes ook anders hadden kunnen worden gemaakt - bijvoorbeeld met dunnere of ronde poten, met een andere kruishoek, met verborgen verbindingen, of met een blad zonder randprofiel - illustreert dat de concrete uitvoering niet uitsluitend door noodzaak is gedictieerd. Deze keuzes zijn niet louter door techniek gedictieerd: er bestaan talloze manieren om een buitentafel te construeren met voldoende stabiliteit zonder deze specifieke visuele compositie te hanteren. Dat de stijl "teak outdoor" of "Indonesian/boho" in de markt aanwezig is, sluit originaliteit niet uit; originaliteit vereist geen nieuwheid in absolute zin, maar een eigen intellectuele schepping die zich uit in vrije en creatieve keuzes.

31. De dd. voorzitter besluit dat de Bistro Table Dennis, zoals door Gommaire geïdentificeerd en afgebeeld in de stukken, een samenhangende combinatie van vormkeuzes vertoont die de persoonlijkheid van de maker kan weerspiegelen en niet herleidbaar is tot louter technische of triviale keuzes. De Bistro Table Dennis geniet aldus auteursrechtelijke bescherming als werk van toegepaste kunst.

Dennis tafel versus Munduk Table

32. benadrukt verschillen: de Munduk tafel zou strakker en hoekiger zijn, lichter en dunner, met een andere kleurstelling; de poten van Dennis zouden breder zijn.

33. De dd. voorzitter stelt voorop dat verschillen in afwerking, kleur of dikte relevant kunnen zijn, maar slechts in de mate dat zij raken aan de creatieve elementen die het beschermde werk kenmerken. Een andere kleur of patina kan een andere indruk geven, maar verandert niet noodzakelijk de onderliggende vormkeuzes. Ook het argument dat een constructie "dunner" is, is pas relevant indien het dunner zijn resulteert in een wezenlijk andere vormtaal die de herkenbaarheid van de creatieve elementen wegneemt.

34. Op basis van de vergelijkende afbeeldingen in het dossier stelt de dd. voorzitter vast dat de Munduk Table eenzelfde kerncompositie gebruikt als de Bistro Table Dennis: een vierkant blad met vergelijkbare segmentering, een X-onderstel met dezelfde

kruisingshoek en met poten die naar boven toe verbreden, en dwarsverbindingen die op vergelijkbare wijze gepositioneerd zijn. De wijze waarop de kruising in het onderstel is uitgewerkt, met een vergelijkbare verhouding tussen beenbreedte en tussenruimte, en met gelijkaardige dwarsbalken die visueel "op het been liggen" in plaats van verborgen te worden, leidt ertoe dat de creatieve keuzes die Gommaire in haar Dennis tafel heeft geconcretiseerd, in de Munduk tafel herkenbaar terugkeren.

35. De door [REDACTED] aangehaalde verschillen situeren zich hoofdzakelijk op het vlak van afwerking en enkele proportionele nuances, maar zij nemen de herkenbaarheid van de gereproduceerde creatieve elementen niet weg. Voor een geïnformeerde waarnemer blijft het beschermde werk van Gommaire in de Munduk Table herkenbaar. De dd. dd. voorzitterbesluit dat de Munduk Table een auteursrechtelijke reproductie vormt van de Bistro Table Dennis en aldus inbreuk maakt op Gommaires auteursrechten.

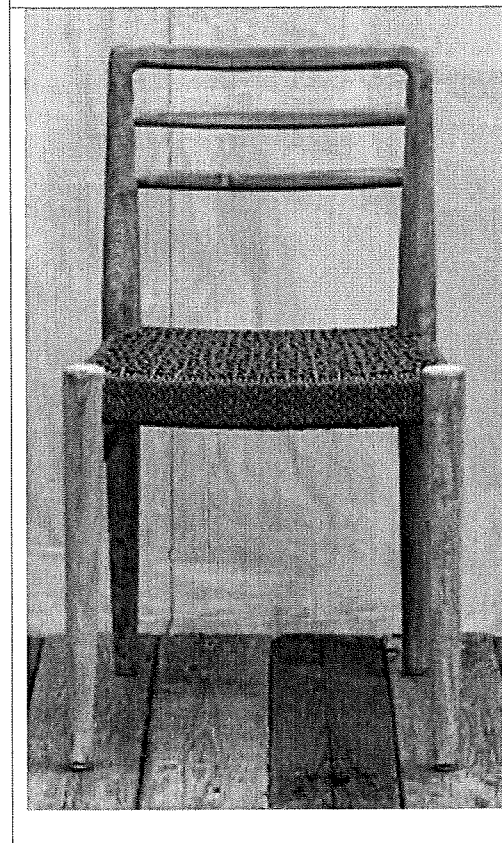
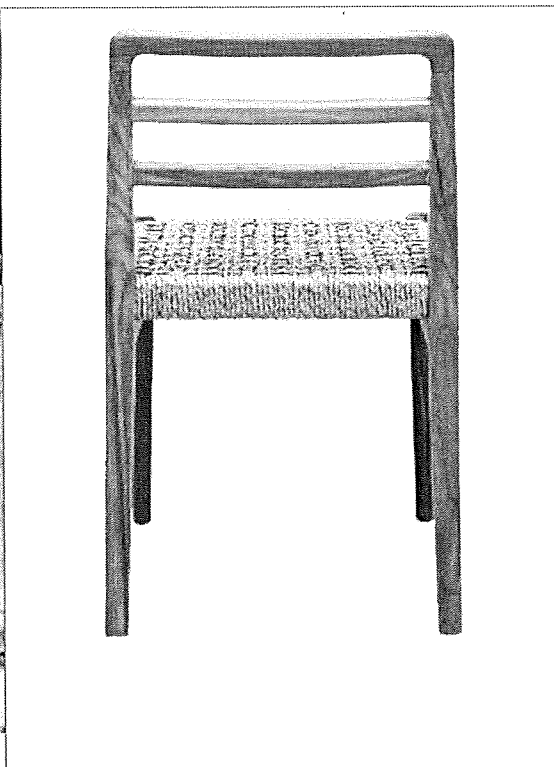
Over de aangevoerde oneerlijke marktpraktijk

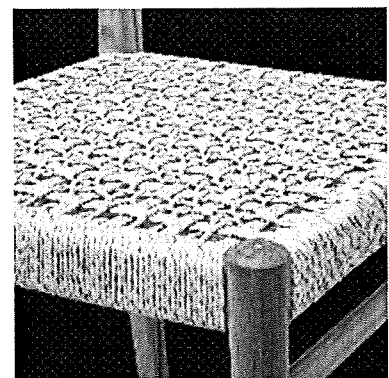
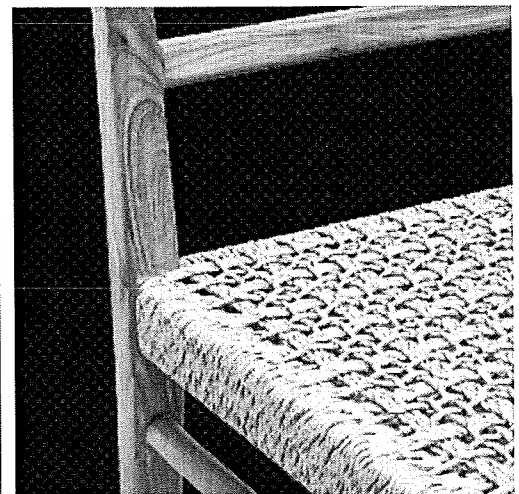
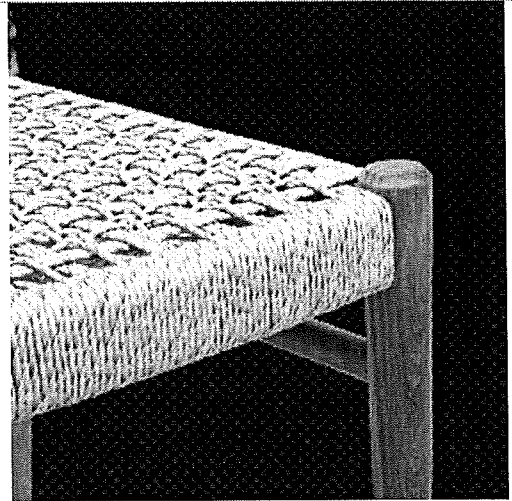
36. Gezien reeds auteursrechtelijke inbreuk wordt vastgesteld, is een afzonderlijke kwalificatie als oneerlijke nabootsing voor dit paar niet noodzakelijk om de staking te bevelen. Niettemin noteert de dd. dd. voorzitter dat de voorafgaande aankoop door [REDACTED] van een Dennis tafel bij Gommaire de hypothese van toevallige gelijkenis minder aannemelijk maakt, en de beoordeling van begeleidende omstandigheden ondersteunt voor zover dit later relevant blijkt.

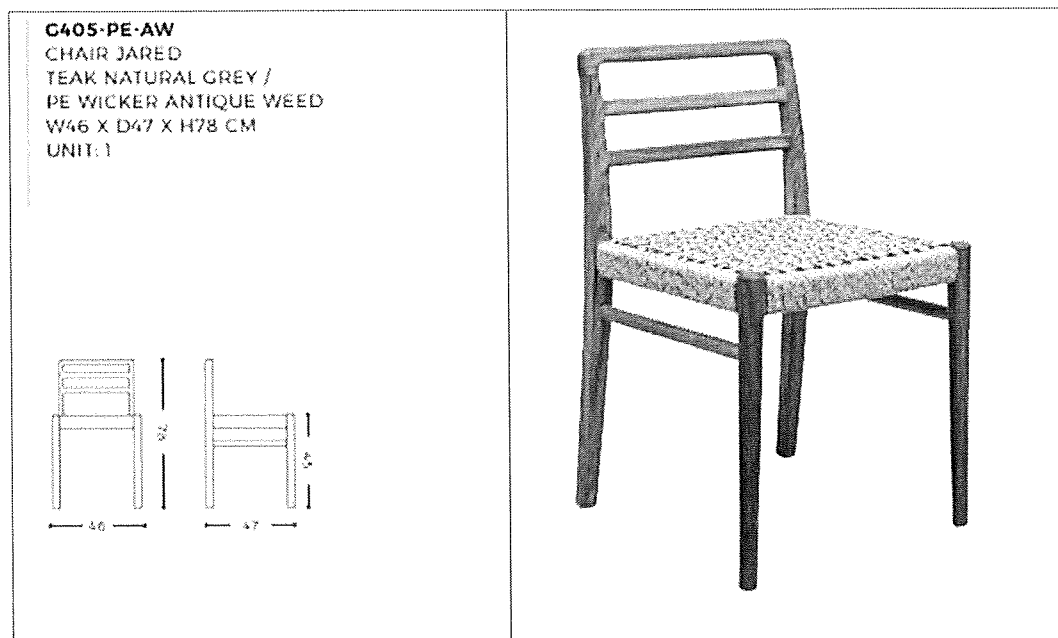
3.4.2. Chair Jared (Gommaire) versus Malachi Dining Chair ([REDACTED])

Jared stoel	Malachi stoel
-------------	---------------

Auteursrecht Chair Jared

37. ■■■ voert aan dat de markt vol staat met houten stoelen in "Indonesian style" en dat de Chair Jared enkel variaties zou bieden op bestaande vormen. ■■■ wijst op de vrijheid van kopie en op het feit dat vele elementen functioneel zijn (zitting, rugleuning, armsteunen, stabiliserende dwarsverbindingen).

38. De dd. voorzitter herhaalt dat de functionele componenten van een stoel het domein van het idee en de noodzaak raken, maar dat originaliteit kan schuilen in de concrete uitwerking: de geometrie van het frame, de hellingshoeken, de boog of knik van de armleuning, de verhouding tussen rughoogte en zitting, het spel tussen gesloten en open vlakken, en het ritme van spijlen, latten of verbindingen.

39. Gommaire stelt dat haar Chair Jared zich onderscheidt door een specifieke combinatie van (i) een breed, laag en diep zitvlak met een uitgesproken afgeronde voorrand, (ii) een rugstructuur met een kenmerkende opening en een specifieke plaatsing van horizontale verbindingen, (iii) armleuningen die uit één vloeiende lijn lijken te ontstaan en die met een bepaalde helling in de rugstructuur overgaan, en (iv) een onderstel met karakteristieke dwarsverbindingen die niet enkel stabiliteit geven maar ook een visueel ritme creëren. Deze combinatie is, naar het oordeel van de dd. voorzitter, niet louter functioneel bepaald: er bestaan vele constructieve oplossingen om comfort en stabiliteit te bereiken zonder deze specifieke vormcompositie.

40. De dd. voorzitter besluit dat de Chair Jared als geheel een eigen karakter vertoont door vrije en creatieve keuzes die zich concreet uitdrukken in de vorm, de verhoudingen en de verbindingen. Het meubel geniet auteursrechtelijke bescherming.

Malachi Dining Chair

41. ■■■■■ betwist inbreuk en wijst op details zoals plaatsing van dwarsbalken en verschillen in dikte en hoeken.

42. De dd. voorzitter stelt vast dat de Malachi Dining Chair, zoals getoond in de stukken, dezelfde structurele en visuele kern overneemt: een vergelijkbaar zitvlak met dezelfde afgeronde contour, een rugstructuur met een overeenkomstige opening, armleuningen die in een gelijkaardige vloeiende curve naar de rug lopen, en een onderstel met dwarsverbindingen die op vergelijkbare plaatsen en in vergelijkbare verhouding zijn aangebracht. Hoewel er verschillen kunnen bestaan in de exacte maatvoering of in de hoek waaronder een verbinding is aangebracht, blijven de creatieve elementen - de compositie van het frame, het spel van openingen, en de specifieke verhouding tussen zitting, arm en rug - herkenbaar gereproduceerd.

43. De dd. voorzitter besluit dat de Chair Jared van Gommaire herkenbaar is in de Malachi Dining Chair, doordat creatieve elementen van het beschermde werk worden overgenomen. Er is dus sprake van auteursrechtelijke inbreuk.

Over de aangevoerde oneerlijke marktpraktijk

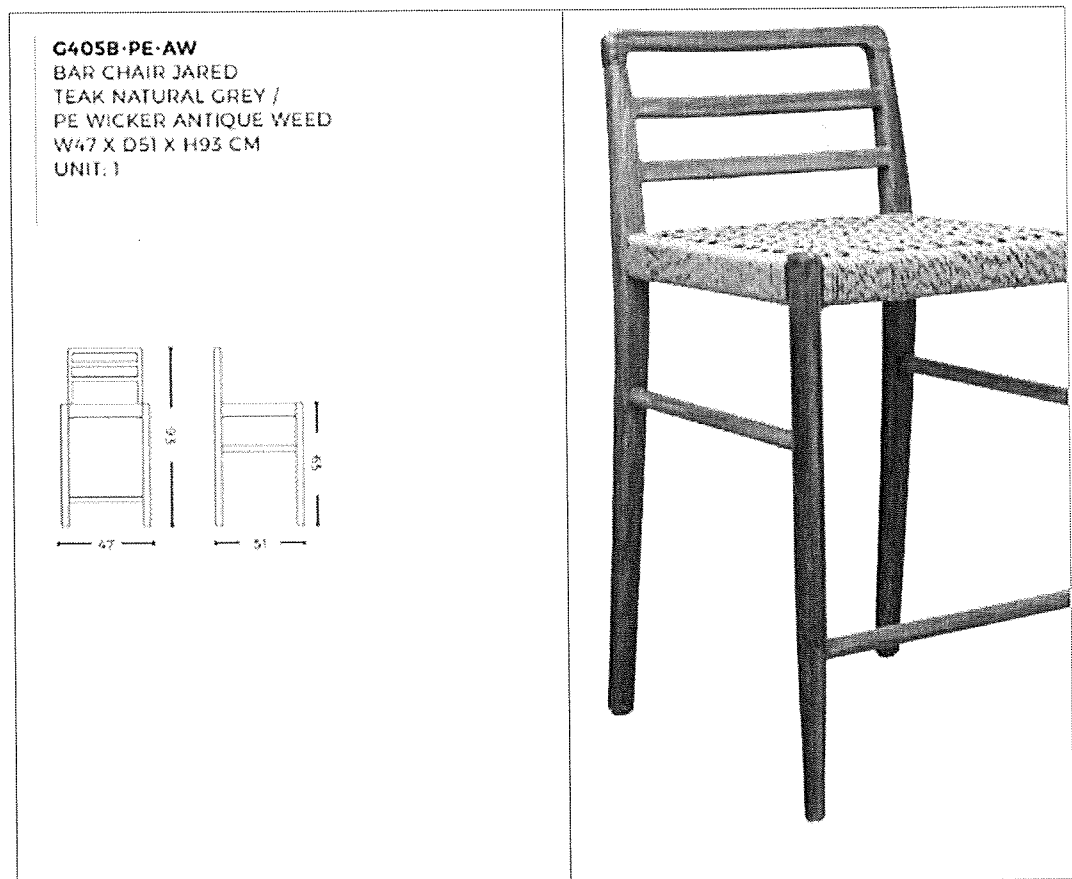
44. Ook hier geldt dat de vastgestelde auteursrechtelijke inbreuk op zich reeds de onrechtmatigheid draagt. De aankoop door ■■■■■ van Jared stoelen bij Gommaire in 2020-2021 vormt bovendien een aanwijzing dat ■■■■■ kennis had van het beschermde werk en dat de gelijkenis niet louter door een gemeenschappelijke stijltrend wordt verklaard.

3.4.3. Bar Chair Jared (Gommaire) versus Malachi Bar Stool (■■■■■)

Jared barstoel	Malachi barstoel
----------------	------------------

Auteursrecht Bar Chair Jared

45. Een barkruk of barstoel kent functionele eisen (hoogte, stabiliteit, voetsteun, rugondersteuning al dan niet), maar deze eisen laten ruimte voor creatieve keuzes. Gommaire stelt dat haar Bar Chair Jared een herkenbare vormfamilie deelt met de Chair Jared, met specifieke kenmerken: een robuust frame, een rugopening, arm- of zijsteunen die een bepaalde curve volgen, en een voetsteun die op een bijzondere manier is geïntegreerd zonder het open karakter van het meubel te verliezen.

46. De dd. voorzitter acht aannemelijk dat de Bar Chair Jared, mede in relatie tot de Chair Jared maar met eigen proporties, een eigen intellectuele schepping vormt. Het meubel geniet auteursrechtelijke bescherming.

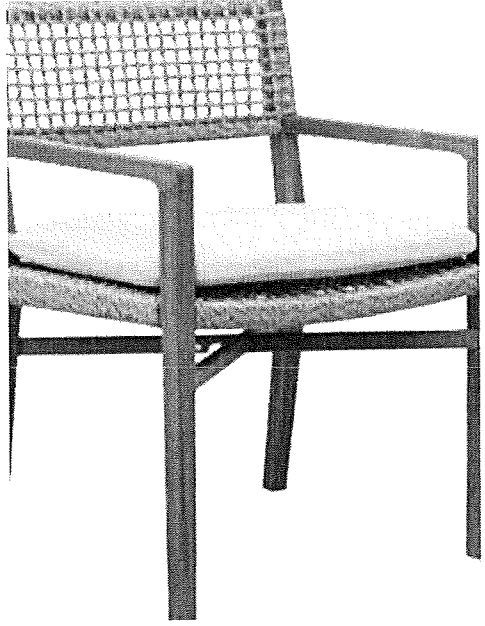
Malachi Bar Stool

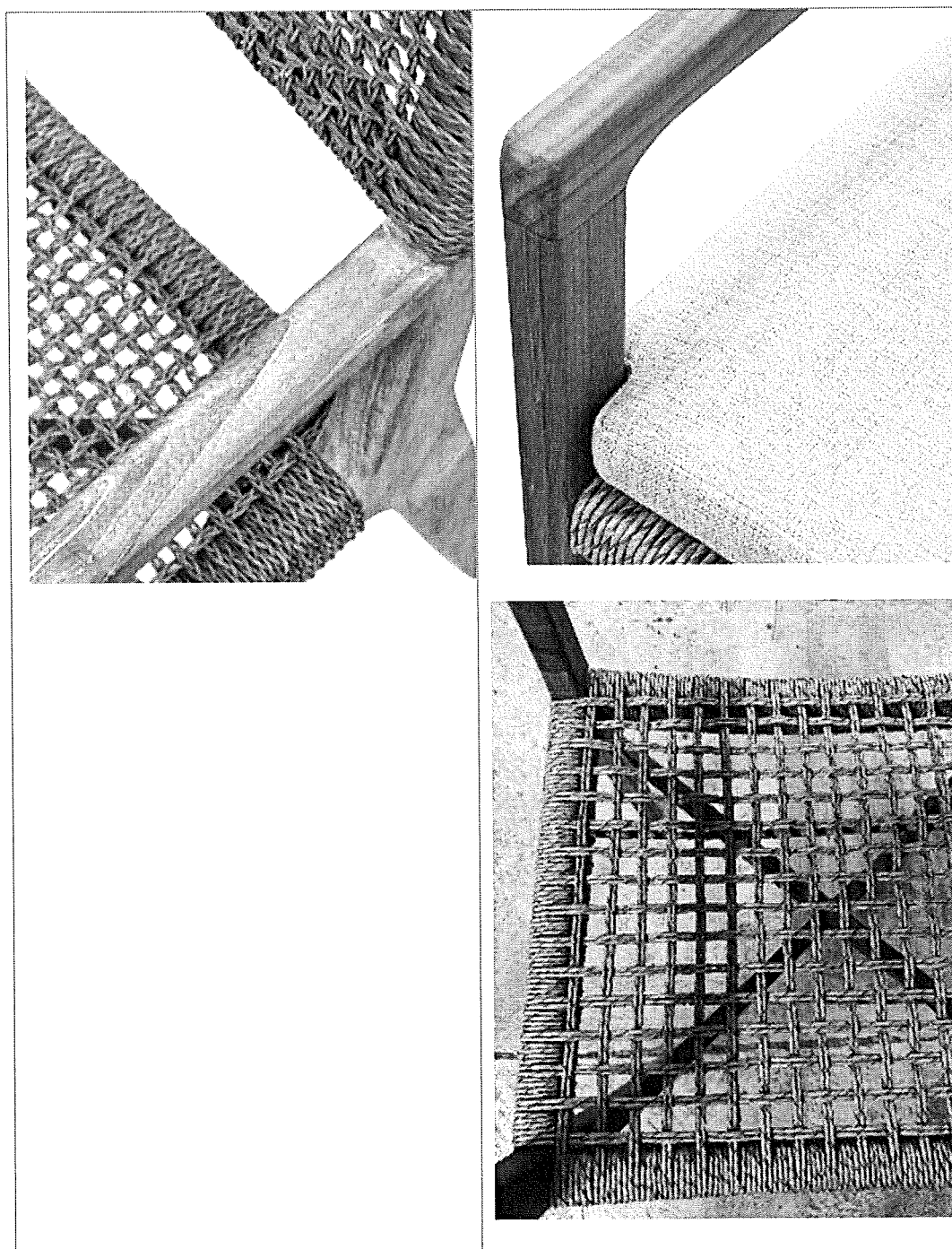
47. De voorzitter stelt vast dat de Malachi Bar Stool dezelfde creatieve kern reproduceert: de globale compositie van het frame, de kenmerkende opening in het

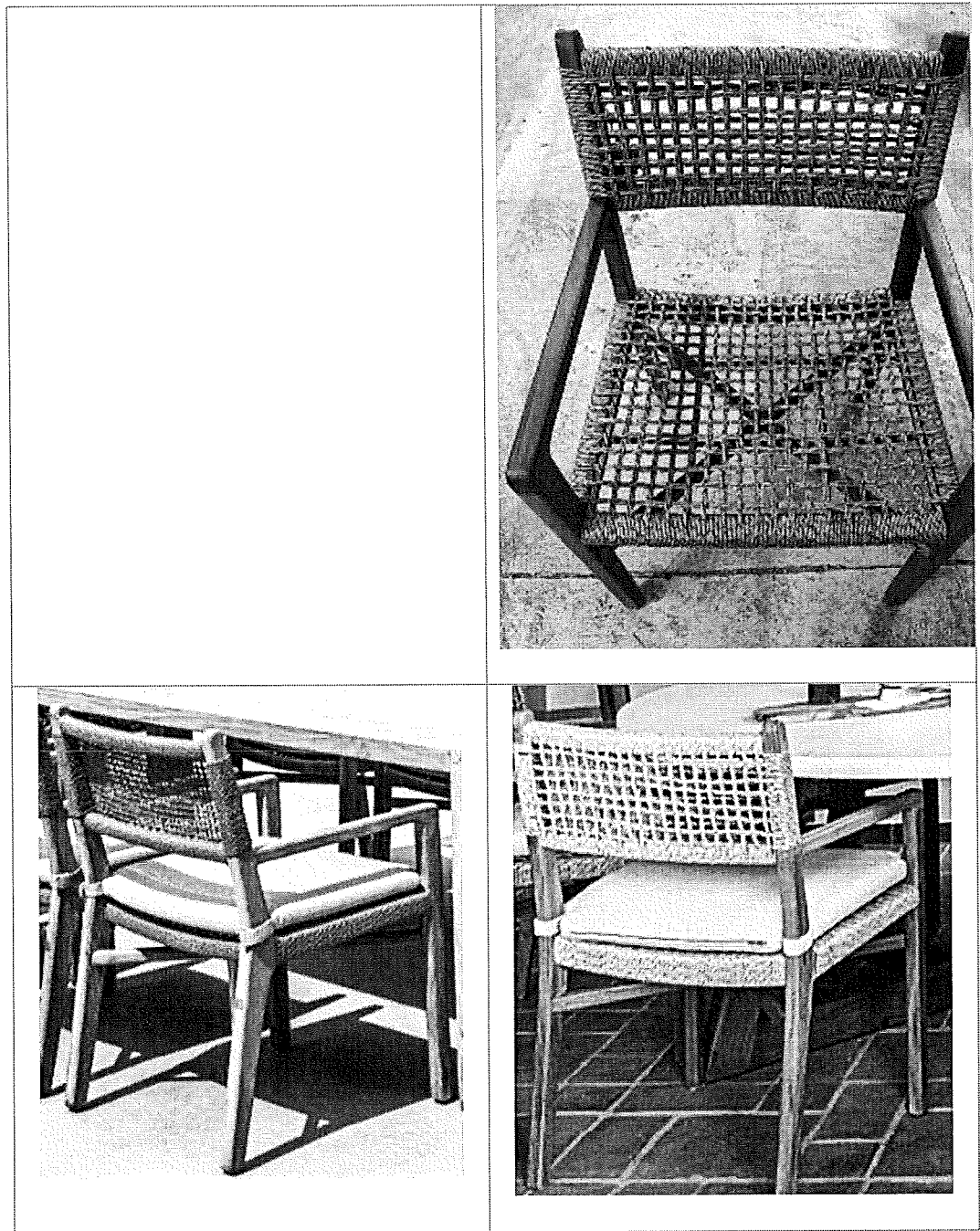
rugdeel, de vloeiende lijn van de zijsteunen, en de plaatsing van de voetsteun in verhouding tot het geheel. De verschillen waarop [REDACTED] wijst zijn onvoldoende om de herkenbaarheid van de gereproduceerde creatieve elementen weg te nemen. De Bar Chair Jared blijft herkenbaar in de Malachi Bar Stool.

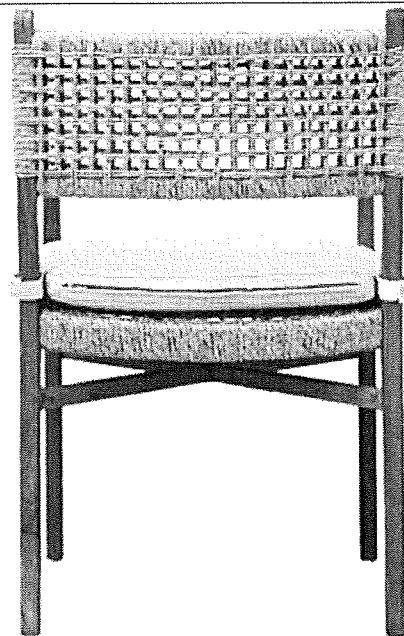
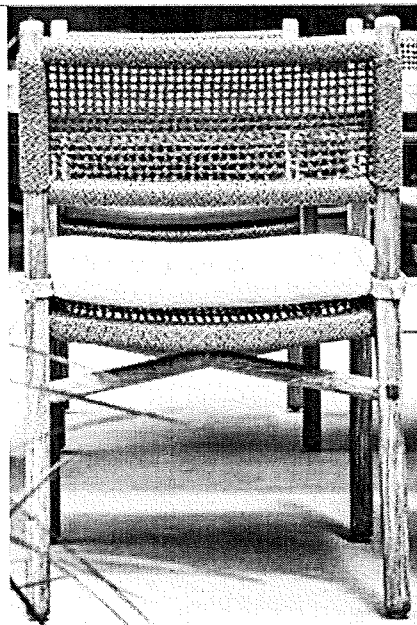
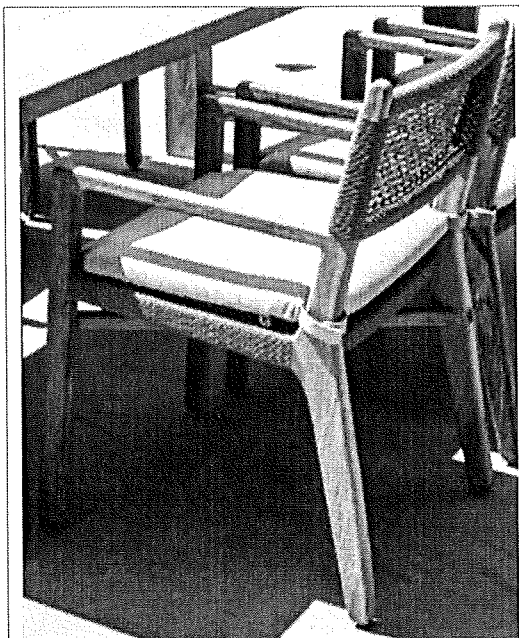
Er is dus sprake van auteursrechtelijke inbreuk.

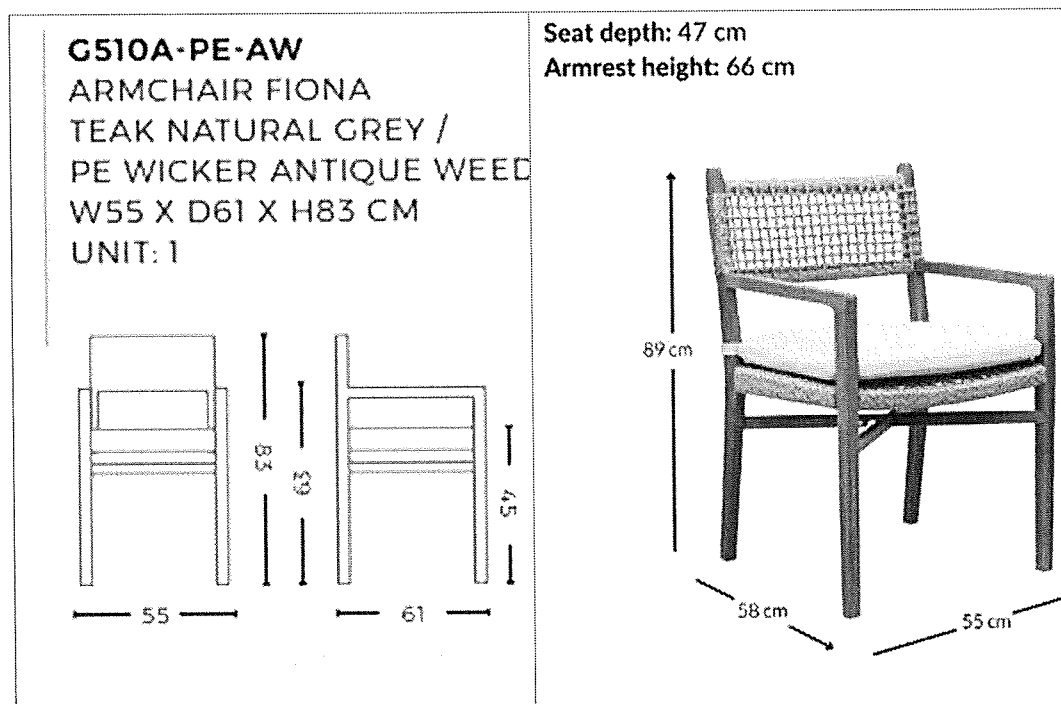
3.4.4. Armchair Fiona (Gommaire) versus Bali Dining Chair ([REDACTED])

Fiona stoel	Bali stoel
	

Auteursrecht Armchair Fiona

48. ■■■ stelt dat de Armchair Fiona in het verlengde ligt van een algemene "boho" of "Indonesian" stijl en dat Gommaire geen creatieve keuzes zou hebben gemaakt die een eigen karakter opleveren. ■■■ wijst erop dat armstoelen met houten frames en open rugpartijen wereldwijd voorkomen.

49. De dd. voorzitter stelt vast dat de Armchair Fiona, zoals in de stukken, een specifieke combinatie vertoont van (i) een volumineuzer, comfortabel armstoelprofiel met een lage zitting, (ii) een rug- en armstructuur die door haar ritme en de spanning tussen rechte en gebogen lijnen een eigen karakter krijgt, en (iii) een onderstel met specifieke dwarsverbindingen die zowel functioneel als esthetisch zijn uitgewerkt. Deze keuzes zijn niet louter technisch gedictieerd. Het feit dat de markt soortgelijke stijlen kent, sluit originaliteit niet uit wanneer de concrete uitwerking een eigen stempel draagt.

50. De dd. voorzitter besluit dat de Armchair Fiona auteursrechtelijke bescherming geniet.

Bali Dining Chair

51. ■■■ voert aan dat haar Bali Dining Chair hoekiger en strakker is, lichter van structuur en aldus een andere uitstraling heeft.

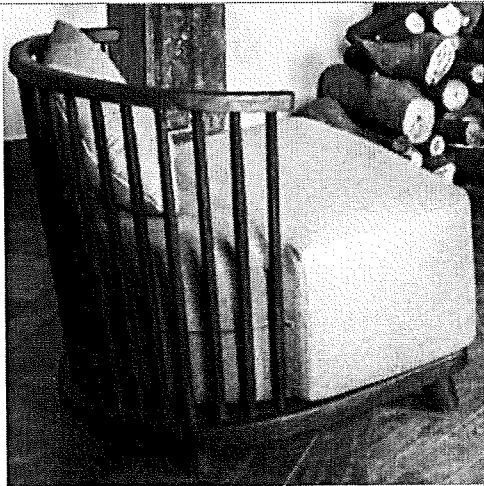
52. De dd. voorzitter merkt op dat de Bali Dining Chair als "dining chair" in de benaming niet noodzakelijk dezelfde comfortcategorie als een armchair impliceert, maar dat de beoordeling van inbreuk niet door marketinglabels wordt bepaald. De vraag is of creatieve elementen van de Armchair Fiona herkenbaar zijn gereproduceerd.

53. Op basis van de vergelijkende stukken stelt de dd. Voorzitter vast dat de Bali Dining Chair de kern van de Fiona vormtaal overneemt: de contour van arm en rug, de karakteristieke manier waarop het rugdeel open en toch omlijst is, en de verhouding tussen zittingbreedte en frame. De beweerde hoekigheid en lichtheid zijn aanwezig in details, maar de creatieve keuzes die Fiona kenmerken - in het bijzonder de specifieke lijnvoering van arm en rug en de compositie van open en gesloten zones - blijven in Bali herkenbaar.

54. De dd. voorzitter besluit dat de Bali Dining Chair een herkenbare reproductie bevat van creatieve elementen van de Armchair Fiona en aldus inbreuk maakt op de auteursrechten van Gommaire.

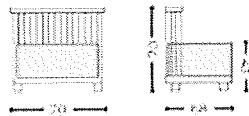
3.4.5. Chair Carol (Gommaire) versus Kayu Teak Lounge Chair (■■■)

G406-FUM
SIDE CHAIR CAROL
RECLAIMED TEAK FUME
W70 X D68 X H70 CM
UNIT: 1

G406-CAT A/B/C/D/E/F/G*
CUSHION SIDE CHAIR CAROL
W70 X D65 X H30 CM
UNIT: 1

H 73cm x W 73cm x D 73cm

Auteursrecht Chair Carol

55. De Chair Carol wordt door Gommaire voorgesteld als een lounge chair met een uitgesproken silhouet, waarin comfort en een sculpturale vorm worden gecombineerd.

■ voert aan dat lounge chairs met houten frames, spijlen en kussens algemeen voorkomen, en betwist dat de Chair Carol een eigen intellectuele schepping is.

56. De dd. voorzitter stelt vast dat de Chair Carol in de stukken een eigen karakter vertoont door de combinatie van: (i) een lage zithoogte met een relatief brede zitting, (ii) een rugstructuur met een bepaald ritme van spijlen of latten, (iii) een specifieke verhouding tussen de dikte van de frame-onderdelen en de open ruimtes, en (iv) een specifieke integratie van kussens die het sculpturale karakter niet verbergt maar net benadrukt. Het gaat om keuzes die niet volledig functioneel gedictieerd zijn. De Chair Carol geniet auteursrechtelijke bescherming.

Kayu Teak Lounge Chair

57. ■ benadrukt verschillen: het aantal spijlen verschilt, het kussenpakket is anders, en bepaalde verbindingen zitten op een andere plaats. Gommaire stelt daartegenover dat de overeenkomsten in silhouet, proporties en opbouw zo uitgesproken zijn dat de Carol stoel in Kayu herkenbaar is.

58. De dd. Voorzitter stelt vast dat, anders dan bij de hierboven besproken paren, de verschillen tussen Carol en Kayu niet louter afwerking of detail lijken te betreffen, maar raken aan de creatieve keuze van ritme en verhouding. Indien het aantal spijlen, hun dikte en hun onderlinge afstand een belangrijke drager zijn van de creatieve expressie, kan een wijziging daarin de herkenbaarheid verminderen. Ook de kussenopbouw vormt, in lounge chairs, een essentieel deel van de esthetische keuze (bijvoorbeeld door een "zwevend" effect of door een strak pakket versus een los pakket).

59. Op basis van de voorgelegde afbeeldingen en de schriftelijke uiteenzettingen acht de dd. Voorzitter het niet met voldoende zekerheid aangetoond dat precies die creatieve elementen die de Chair Carol kenmerken, door Kayu in herkenbare vorm worden overgenomen. De gelijkenissen situeren zich op het niveau van het genre (een lage houten lounge chair met open rug en kussens), maar de concrete vormgeving van de rugpartij en het ritme van de spijlen, alsook de manier waarop de kussens het frame visueel 'breken' of net 'verzachten', vertonen merkbare afwijkingen. Waar bij Carol het ritme van spijlen en de massiviteit van het frame volgens Gommaire een kern vormt van de creatieve expressie, wordt bij Kayu een ander ritme en een andere verhouding tussen frame en open ruimte gepresenteerd. Omdat Gommaire, ondanks haar verwijzing naar een algemene 'treffende gelijkenis', geen voldoende precieze ontleding biedt van welke creatieve elementen zij als gereproduceerd beschouwt en waarom de verschillen slechts schijn zouden zijn, blijft er redelijke twijfel. Er zijn duidelijke gelijkenissen in de categorie

(houten lounge chair met open rug) en in de algemene trend, maar het dossier laat, mede door de concrete verschillen die door ■■■ worden aangeduid en die door Gommaire niet volledig worden weerlegd met een nauwkeurige ontleding, twijfel bestaan over de herkenbare reproductie van de beschermde creatieve expressie.

In een procedure waarin ten gronde wordt geoordeeld, moet twijfel in het nadeel spelen van degene die inbreuk stelt. De dd. voorzitter besluit dat de auteursrechtelijke inbreuk voor dit paar niet voldoende is bewezen.

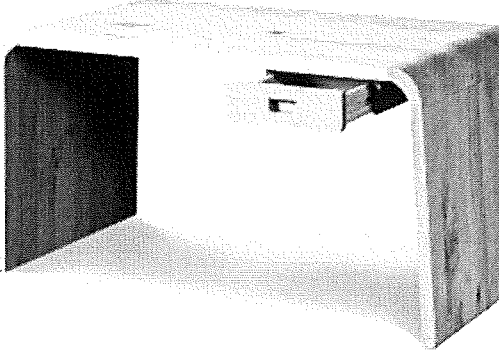
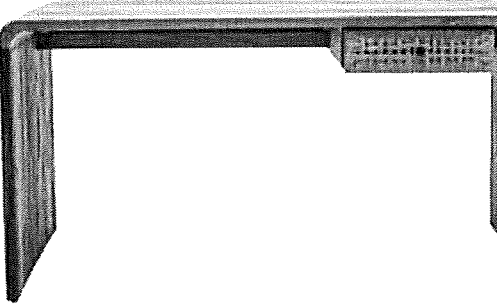
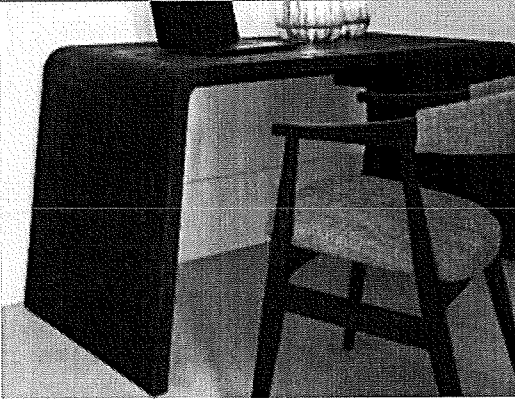
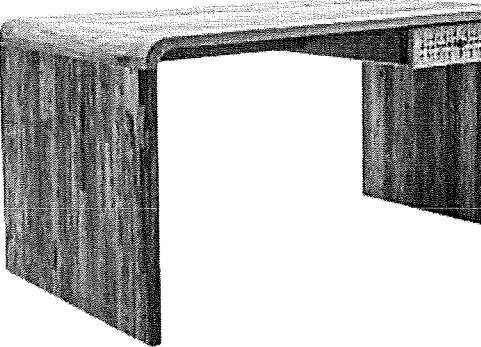
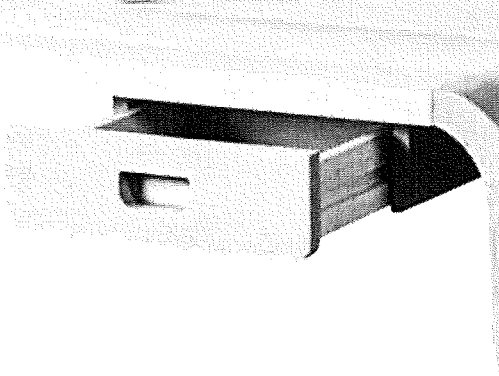
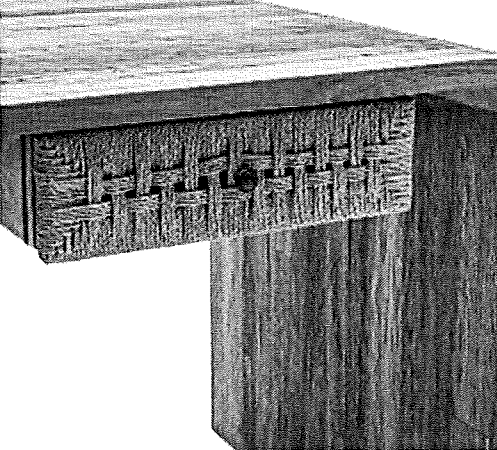
Oneerlijke marktpraktijk

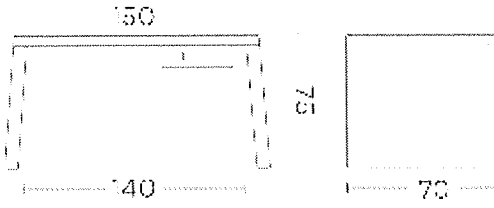
60. De vraag rijst dan of, ondanks het ontbreken van bewezen auteursrechtelijke inbreuk, de aanbidding van de Kayu lounge chair toch een daad van oneerlijke marktpraktijk vormt door onrechtmatige nabootsing. De dd. Voorzitter herinnert eraan dat het Belgische recht het principe van de vrijheid van nabootsing erkent, maar dat nabootsing onrechtmatig kan worden wanneer zij gepaard gaat met begeleidende omstandigheden die de grenzen van eerlijke marktpraktijken overschrijden, zoals het systematisch overnemen van een concurrentieel aanbod, het creëren van verwarring, het parasiteren op investeringen van een ander, of het overnemen van onderscheidende kenmerken zonder noodzaak.

In casu staat vast dat ■■■ een brede collectie heeft en dat zij, volgens haar, met vele ambachtslieden werkt. Tegelijk staat ook vast dat ■■■ in het verleden meubels bij Gommaire bestelde en dat meerdere meubels die later betwist worden, qua categorie en stijl dicht bij Gommaires aanbod liggen. Voor de Kayu lounge chair is het bewijs van één op één nabootsing echter minder scherp. De dd. voorzitter acht, op grond van de stukken zoals voorliggend, niet aangetoond dat Kayu zodanig dicht aanleunt bij Carol dat zij buiten de grenzen van "meesurfen op een trend" treedt, of dat zij specifiek tot verwarring leidt.

In die omstandigheden wordt de vordering ook op basis van oneerlijke marktpraktijken voor dit paar afgewezen.

3.4.6. Desk Vince (Gommaire) versus Fern desk (■■■■)

Vince bureautafel	Fern bureautafel
	
	
	

	Breedte: 150 cm Hoogte: 76 cm Diepte: 50 cm Vrije ruimte onder lade: 60 cm Hoogte lade: 16 cm
---	---

Auteursrecht Desk Vince

61. ■■■ betwist dat het Vince bureau auteursrechtelijk beschermd kan zijn, en verwijst naar de zogenaamde Waterfall-stijl die al decennia bestaat, en naar bredere voorbekendheid. De dd. dd. voorzitter stelt vast dat een "waterfall" vormtaal - een blad dat in één doorlopende curve in de zijkanten overgaat - inderdaad een historisch bekend designidoom is en op zich niet monopoliseerbaar is.

62. Originaliteit vereist echter niet dat de vormtaal nooit eerder is gebruikt; zij vereist dat de concrete uitwerking een eigen intellectuele schepping is. In meubels kan dat onder meer blijken uit de specifieke radius van de bochten, de verhouding tussen blad- en pootdikte, de integratie van laden of panelen, de keuze van details zoals verzonken handgrepen, en de spanningsverhouding tussen massiviteit en elegantie.

63. Op basis van de stukken blijkt dat Desk Vince een aantal keuzes combineert: een bepaalde mate van afgerondheid, een specifieke integratie van opbergvolume, en een verhouding die het object tegelijk sculpturaal en functioneel maakt. De dd. voorzitter acht aannemelijk dat deze combinatie van keuzes voldoende vrije en creatieve ruimte toont om als werk te kwalificeren. Desk Vince geniet auteursrechtelijke bescherming, al is de beschermingsomvang beperkt tot de creatieve uitdrukking en niet tot het algemene waterfall-idee.

Fern desk

64. De dd. voorzitter stelt vast dat ■■■'s Fern desk eveneens een waterfall-achtig silhouet vertoont, maar dat het dossier daarnaast wezenlijke verschillen toont in onder meer de wijze waarop opberg- of lade-elementen zijn verwerkt, de detaillering van fronten, en de verhouding tussen de verschillende vlakken. Waar Vince een specifieke, herkenbare sculpturale eenvoud nastreeft, toont Fern in de stukken een andere

detaillering en een andere materiaalexpressie (bijvoorbeeld door de wijze van textuur of paneelwerking). De lades van beide werken bezitten een totaal verschillende look & feel.

65. Gommaire heeft, voor dit paar, onvoldoende concreet uiteengezet welke creatieve elementen van Vince - die verder gaan dan het algemene waterfall-idee - precies herkenbaar zouden zijn gereproduceerd. De dd. voorzitter acht niet bewezen dat de creatieve expressie van Desk Vince in Fern desk herkenbaar is. Er is dus geen auteursrechtelijke inbreuk bewezen.

Oneerlijke marktpraktijk

66. Ook hier rijst dus de vraag of het aanbod van Fern desk, in het licht van het globale gedrag, toch een oneerlijke nabootsing kan zijn. De dd. voorzitter stelt vast dat de waterfall-stijl wijdverspreid is, dat ■■■ drie verschillende bureautafels aanbiedt, en dat het dossier geen concrete elementen bevat waaruit verwarringsgevaar of parasitair gedrag specifiek rond Vince/Fern zou blijken. Zonder bewezen auteursrechtelijke inbreuk, en zonder bijkomende begeleidende omstandigheden die voor dit specifieke meubelpaar duidelijk aantonen dat ■■■ de grenzen van eerlijke marktpraktijken overschrijdt, kan de dd. voorzitter niet besluiten tot een afzonderlijke stakingsgrond op basis van oneerlijke marktpraktijken voor dit paar.

3.4.7. Modular Sofa Copenhagen (Gommaire) versus Menorca lounge set (■■■)

67. Een lounge chair of modulaire lounge kan auteursrechtelijk beschermd zijn wanneer de vormgeving niet louter wordt gedicteerd door comfort of functionaliteit, maar het resultaat is van vrije en creatieve keuzes.

68. Bij dergelijke meubelen situeert de originaliteit zich niet in het abstracte idee van "comfortabel zitten" of "modulariteit", maar in de concrete uitwerking, zoals onder meer:

- de hoogte en contouren van de zitmodules;
- de verhouding tussen zitvlak, rugleuning en armleuningen;
- de vorm en volumewerking van de afzonderlijke modules;
- het ritme, de positionering en de detaillering van zichtbare structuurelementen (zoals latten, frames of panelen);
- en de wijze waarop de modules visueel aansluiten tot één coherent geheel.

69. Wanneer deze elementen samen een herkenbare visuele identiteit creëren, vormt de lounge chair een auteursrechtelijk beschermd werk.

70. De beschermingsomvang van een lounge chair is doorgaans niet onbeperkt, gelet op:

- ergonomische vereisten;
- comfortoverwegingen;
- en gebruikelijke marktstandaarden.

71. Dit neemt evenwel niet weg dat bescherming zich volledig kan uitstrekken tot een identieke of nagenoeg identieke reproductie van het ontwerp. Waar de globale configuratie, proporties en zichtbare vormelementen samenvallen, is de reproductie van de creatieve kern evident.

72. Het online afbeelden van een lounge chair op een publiek toegankelijke website vormt een mededeling aan het publiek wanneer deze afbeelding:

- bewust wordt gepubliceerd;
- kadert in de commerciële communicatie van de exploitant;
- en bijdraagt tot de promotie of uitstraling van haar activiteiten.

Dit geldt onafhankelijk van de vraag of de lounge chair effectief te koop wordt aangeboden.

73. Het verweer dat de lounge chair “niet wordt verkocht” is juridisch irrelevant. De auteursrechtelijke bescherming strekt zich niet enkel uit tot verkoophandelingen, maar tot elk gebruik waarbij het werk economisch wordt geëxploiteerd.

Het inzetten van een lounge chair als:

- sfeerbeeld,
- projectreferentie,
- of visuele drager van merkidentiteit

is een zelfstandige exploitatiehandeling wanneer dit gebeurt in een commerciële context.

74. Dat de lounge chair voorkomt op projectfoto's van gerealiseerde interieurs doet geen afbreuk aan de auteursrechtelijke relevantie.

Door deze beelden te selecteren en te publiceren:

- neemt de exploitant een actieve rol op in de mededeling aan het publiek;
- gebruikt zij het werk als promotiemiddel;
- en maakt zij het publiek toegankelijk voor een onbepaald aantal personen.

Het auteursrecht verzet zich niet tegen het privégebruik van een rechtmatig verworven lounge chair door een klant, maar wel tegen het hergebruik van dat meubel door een

derde in diens commerciële communicatie.

75. Bij modulaire lounges is de beoordeling des te duidelijker wanneer:
- een identieke of nagenoeg identieke configuratie wordt afgebeeld;
 - de onderlinge aansluiting van modules zichtbaar overeenstemt;
 - en de globale visuele indruk samenvalt.

In een dergelijk geval kan niet ernstig worden betwist dat de creatieve kern van het ontwerp herkenbaar wordt gereproduceerd.

Wanneer verweerster bovendien erkent dat de afgebeelde lounge chair op haar website voorkomt, staat de exploitatiehandeling vast.

76. Het afbeelden van een auteursrechtelijk beschermde lounge chair of modulaire lounge op een commerciële website vormt een mededeling aan het publiek en kan een auteursrechtelijke inbreuk uitmaken, ook wanneer het meubel niet te koop wordt aangeboden maar wordt gebruikt ter promotie van commerciële activiteiten. Het verweer dat het om projectfoto's gaat of dat geen verkoop plaatsvindt, is juridisch niet relevant wanneer een identieke of nagenoeg identieke configuratie herkenbaar wordt gereproduceerd.

3.5. Gevolgen: stakingsbevel, bijkomende maatregelen, dwangsom en informatiebevel

Stakingsbevel

77. De dd. voorzitter herinnert eraan dat de vordering tot staking, hoezeer zij ten gronde wordt beoordeeld, in haar aard verschilt van een klassieke schadevordering. Zij beoogt niet het herstel van het verleden, maar het doen ophouden van een onrechtmatige toestand en het voorkomen van herhaling. Daarom kunnen maatregelen worden bevolen die de stopzetting effectief maken (zoals verwijdering van productpagina's, het informeren van tussenpersonen of het verstrekken van herkomstinformatie), maar kan geen vergoeding van schade of winstafdracht worden toegekend in dit kader. Eventuele schade kan slechts in een afzonderlijke procedure worden gevorderd, desgevallend na kennisname van de informatie die in het kader van de handhaving wordt verstrekt.

78. Het stakingsbevel moet de handelingen omvatten die de inbreuk uitmaken: het afbeelden (publiceren van afbeeldingen of productpagina's), het aanbieden (te koop

aanbieden of promoten), en het verdelen (verkopen, leveren of anderszins in het verkeer brengen) van de inbreukmakende meubels in België.

79. Gelet op de online context, omvat dit ook het gericht aanbieden aan Belgische consumenten via een website die leveringen naar België mogelijk maakt, of via enige andere commerciële communicatie die België viseert.

Dwangsom

80. Een dwangsom kan worden opgelegd om de naleving van het stakingsbevel af te dwingen. Zij heeft geen punitief karakter en moet proportioneel zijn, maar moet ook voldoende afschrikkend zijn om naleving te verzekeren, rekening houdend met de economische waarde van de betrokken meubels en met het herhalingsgevaar.

Gommaire vordert 10.000 EUR per meubel en per begonnen dag. De dd. voorzitter acht een dwangsom aangewezen, maar matigt het gevorderde bedrag om tot een evenwicht te komen tussen proportionaliteit en effectiviteit. De dd. voorzitter houdt rekening met de online aard van de inbreuk (waarbij een productpagina in stand houden op zich een voortdurende inbreuk kan uitmaken), de mogelijkheid om snel te handelen, en de noodzaak om speculatie te vermijden.

De dd. voorzitter stelt de dwangsom vast op:

- 2.500 EUR per dag en per inbreukmakend meubelmodel (Munduk Table, Malachi Dining Chair, Malachi Bar Stool, Bali Dining Chair, Menorca Lounge set) voor elke dag dat na betekening van dit vonnis nog een aanbod, afbeelding of verdeling gericht op België wordt vastgesteld, met een maximum van 550.000 euro.

Deze dwangsom geldt per kalenderdag en per model, waarbij eenzelfde dag meerdere vaststellingen binnen hetzelfde model niet cumuleren.

Informatie- en verantwoordingsmaatregel

Gommaire vraagt een rapport van een onafhankelijke bedrijfsrevisor binnen 14 dagen met leveranciers, aantallen en prijzen. ■■■■■ betwist de proportionaliteit en vraagt beperking tot België en langere termijnen.

De dd. voorzitter stelt vast dat het recht op informatie in de context van handhaving van intellectuele-eigendomsrechten door het Europees en nationaal recht wordt erkend, en dat informatie over herkomst en distributiekanaal kan bijdragen tot het stopzetten van

inbreuken en tot de voorbereiding van eventuele schadevorderingen. In een vordering tot staking kan dd. voorzitter bijkomende maatregelen bevelen die bijdragen tot de stopzetting van de inbreuk of de gevolgen ervan, met uitzondering van herstel van schade.

In casu heeft Gommaire er een gerechtvaardigd belang bij te vernemen wie de producenten en leveranciers zijn van de inbreukmakende meubels, alsook welke aantallen werden besteld en verkocht en tegen welke prijzen, minstens voor wat betreft de Belgische markt en de leveringen naar België. Deze informatie is relevant om te verhinderen dat dezelfde goederen via andere kanalen in België opduiken, en om na te gaan of bijkomende actoren (distributeurs) moeten worden aangesproken.

Tegelijk acht de dd. voorzitter de verplichting tot een revisorrapport binnen 14 dagen te zwaar en te rigide, gelet op het internationale karakter van de onderneming, de noodzaak om gegevens te verzamelen, en de noodzaak om de maatregel proportioneel te houden. Het doel kan worden bereikt door een schriftelijke verklaring op eer van een verantwoordelijke bestuurder, gestaafd met objectieve documenten (bestelbonnen, facturen, transportdocumenten, verkoopoverzichten), met mogelijkheid voor Gommaire om bij twijfel verdere verificatie te vragen in een latere fase.

De dd. voorzitter beveelt ■■■■ daarom om, binnen 45 kalenderdagen na betekening van dit vonnis, aan Gommaire de volgende informatie te verstrekken met betrekking tot de inbreukmakende meubelmodellen:

- (i) de naam, het adres en, voor zover beschikbaar, het ondernemingsnummer of equivalent identificatienummer van de producent(en) en leverancier(s);
- (ii) het aantal geproduceerde, bestelde, ontvangen, geleverde en verkochte stuks, met onderscheid tussen leveringen naar België en leveringen naar andere landen, voor zover deze gegevens beschikbaar zijn in de boekhouding;
- (iii) de voor de desbetreffende goederen verkregen prijzen bij verkoop aan eindklanten (verkoopprijs), evenals de aankoopprijs bij leverancier, voor zover deze informatie nodig is om de herkomst en distributiekkanalen te begrijpen.

Deze informatie wordt gestaafd door kopieën van relevante documenten en wordt ondertekend door een statutair bestuurder of gemachtigde vertegenwoordiger van ■■■■.

Voor de naleving van dit informatiebevel wordt een dwangsom opgelegd van 500 euro per kalenderdag vertraging, met een maximum van 50.000 euro.

4. Kosten

81. Aangezien de vordering wordt afgewezen, is de eisende de in het ongelijk gestelde partij in de zin van artikel 1017 Ger.W. die de proceskosten moet betalen.

Dit geeft de verwerende partij recht op de betaling van de rechtsplegingsvergoeding aan het wettelijke basisbedrag, zoals gevorderd.

E. BESLISSING VAN DE RECHTBANK

De dd. voorzitter van de Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel, zitting houdend zoals in kort geding, recht doende op tegenspraak,

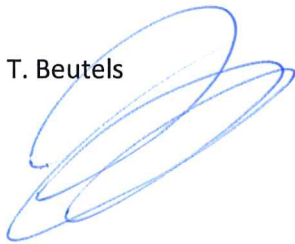
1. Verklaart de vorderingen van Gommaire nv ontvankelijk en gegrond in de volgende mate:
2. Stelt vast dat ■■■■■ door het afbeelden, aanbieden en/of verdelen (gericht op België en/of met levering naar België) van de hierna vermelde meubelmodellen inbreuk maakt op de auteursrechten van Gommaire:
 - Munduk Table (t.o.v. Bistro Table Dennis);
 - Malachi Dining Chair (t.o.v. Chair Jared);
 - Malachi Bar Stool (t.o.v. Bar Chair Jared);
 - Bali Dining Chair (t.o.v. Armchair Fiona);
 - Menorca lounge set (t.o.v. Modular Sofa Copenhagen).
3. Beveelt ■■■■■ om, met onmiddellijke ingang vanaf betekening van dit vonnis, elke handeling van afbeelden, aanbieden en/of verdelen van voormelde inbreukmakende meubelmodellen te staken en gestaakt te houden voor zover deze handelingen gevolgen kunnen hebben in België, met inbegrip van het (gericht) aanbieden aan Belgische consumenten via website(s) en/of andere commerciële communicatie die België viseert.

4. Veroordeelt ■■■ s.l. tot betaling van een dwangsom van 2.500 EUR per kalenderdag en per inbreukmakend meubelmodel (zoals opgesomd onder punt 2) voor elke dag dat na betekening nog een aanbod, afbeelding of verdeling gericht op België wordt vastgesteld, met een maximum van 550.000 EUR.
5. Wijst af als ongegrond de vorderingen van Gommaire nv in zoverre zij betrekking hebben op:
 - Kayu Teak Lounge Chair (t.o.v. Chair Carol);
 - Fern desk (t.o.v. Desk Vince).
6. Beveelt ■■■ om, binnen 45 kalenderdagen na betekening van dit vonnis, aan Gommaire nv de volgende informatie te verstrekken met betrekking tot de in punt 2 genoemde inbreukmakende meubelmodellen:
 - i. naam, adres en (voor zover beschikbaar) ondernemings-/identificatienummer van de producent(en) en leverancier(s);
 - ii. het aantal geproduceerde, bestelde, ontvangen, geleverde en verkochte stuks, met onderscheid tussen leveringen naar België en andere landen, voor zover beschikbaar in de boekhouding;
 - iii. de verkoopprijzen aan eindklanten en (voor zover nodig om herkomst en distributiekanaal te begrijpen) de aankooprijzen bij leverancier;en dit gestaafd door kopieën van relevante documenten en ondertekend door een statutair bestuurder of gemachtigde vertegenwoordiger van ■■■
7. Veroordeelt ■■■ tot betaling van een dwangsom van 500 EUR per kalenderdag vertraging bij niet-naleving van het informatiebevel onder punt 6, met een maximum van 50.000 EUR.
8. Verklaart de tegenvordering van ■■■ s.l. tot nietigverklaring van de niet in het geding ingeroepen Benelux-modellen niet-ontvankelijk.
9. Veroordeelt ■■■ in de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding (basisbedrag), alsook het rolrecht, overeenkomstig artikel 1017 Ger.W.
10. Wijst af het meer of anders gevorderde.
11. Veroordeelt verwerende partij tot betaling van de kosten, vastgesteld op 1424,08 euro dagvaardingskosten plus 1.888,72 euro rechtsplegingsvergoeding;

12. Legt het rolrecht van 165 euro ten laste van verwerende partij, die dit bedrag moet betalen aan de Federale Overheidsdienst Financiën na verzoek van die dienst.

Dit vonnis werd gewezen door Natalie Swalens, rechter in de Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel en in vervanging van de dd. voorzitter zitting houdend zoals in kort geding. Zij sprak het vonnis uit met bijstand van griffier Tania Beutels op de openbare zitting (bij toepassing van artikel 6, eerste lid van het Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden) van **29 JAN 2026**

T. Beutels

N. Swalens

